

N:o 233.

Af herr **E. A. Lindblad** i Närlunda, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående afstående eller upplåtelse i vissa fall af mark från kronoegendomar.*

Vid upplåtelser från kronans egendom har på senare åren ej sällan kommit till användning lagen om skiljemän för erhållande af en lämplig värdering. Så har jag såsom domänintendent under år 1907 två gånger närvarit vid af Kungl. Maj:t anbefallda dylika värderingar beträffande områden, som tagits i anspråk från Stenhammars kronoegendom för väganläggningar. Och i proposition n:o 92 vid 1907 års riksdag hemställde Kungl. Maj:t hos Riksdagen om liknande värdering för ett område af 8,665 kvadratmeter till begravningsplats för Flens socken. Riksdagen biföll framställningen, hvarigenom äfven här denna mindre apparat kom till användning, hvilket för sökanden ställde sig bekvämare och billigare än användning af det vida tyngre expropriationsförfarandet. Upplåtelser af enskild jord till nybyggnad eller ombyggnad af vägar gå i regel för sig, utan att expropriationsnämnd behöfver tillkallas.

Genom den nu hos Riksdagen i proposition n:o 30 gjorda framställningen synes den enklare formen icke vidare kunna komma till användning beträffande kronojord. Då det emellertid uppenbarligen kan i flere fall vara en fördel att, när jordområdet i fråga är af mindre storlek och värde, kunna slippa ådraga den köpande parten de särskilda kostnader och besvär, som äro förenade med expropriationsförfarandet, synes man böra komplettera det gjorda förslaget med ett tillägg. Skulle därvid ordalydelsen »af mindre storlek och värde» anses vara för allmänt hållen, så hemställer jag om en maximigräns, förslagsvis 5 hektar.

Jag vågar alltså föreslå,

att till den i proposition n:o 30 föreslagna lydelsen tillägges följande mom.:

»Där området, som skall lösas, är obebyggdt och understiger 5 hektar, må Kungl. Maj:t kunna föreskrifva, att värderingen i stället för medels expropriation skall göras af personer utsedda i enlighet med lagen om skiljemän den 28 oktober 1887, hvarvid den sökande äger att utse en värderingsman, Konungens befallningshafvande en annan och domänintendenten i länet, eller den, som innehar motsvarande uppdrag, skall vara den tredje, hvarefter värderingssumman underställes Kungl. Maj:ts godkännande.»

Stockholm den 15 februari 1908.

Ernst Lindblad.
